

Hava bestu til- trúgv — eisini til Dimma- lætting

TAÐ harmar okkum ikki sørt, at vit við seinastu viðmerk- ingum okkara til seinastu pro- EEC oddagrein Dimmalæt- tingar, hava »fornermað« sambandið og blaðið so álvarsliga, at bæði blaðið og floksformaður í seinastu leygardagsdimmu ikki halda seg kunna sleppa endanum uttan víðari.

VIT ivast tó ikki í, at bæði sambandsflokkurin og Dimma hava so mikið á hjarta í EEC-málinum, at har kortini hevði verið ov mikið at oyst av — við ella uttan okkara viðmerking til EEC-politikk teirra.

OG gott tað sama, men blað- sins erkvisni um orðaval og tulkning okkara av EEC-skriv- ing tess, sum t.d., at hetta mál av javnaðarflokkinum ongantið varð tikið í álvara, men bert nýtt til politiskt rumbul, skilja vit ikki rættu- liga, tí í so máta man vera

minni munur á snaringunum — um ein vil.

DIMMA hevur rætt í, at EEC- framtíð føroyinga enn er rættuliga ógreið. Endaligan handilssáttmála hava vit ikki enn fingið. Hin veruleikin, at flokkar á tingi, allir sum ein, ikki higartil hava hildið EEC- limaskap vera rættu loysnina, er hinvegin eingin ivi um.

BLAÐ okkara loyvdi sær í oddagrein m.a. at seta spurn- ing við, um tað undir samráð- ingum um sáttmála við EEC var forsvarligt ella skilagott at tala fyri EEC-limaskapi, so dúgliga sum Dimma higartil hevur gjørt. Í sambandi við skuldsætingar Dimmu um, at vit ikki viðgjördu stöðu okk- ara til EEC í álvara — kanska bert hissini upp undir val sum rumbulsmál — hildu vit okk- um sjálvsagt at hava eins góðan rætt at halda, at Dimma og sambandið høvdu valt at gera so mikið meira burtur úr, júst tí val »ikki« var fyri framman.

TAÐ er alla æru vert at stríð- ast eftir bestu sannføring fyri frægastu skipan føroyinga móttvegis ella í EEC. Hinvegin

hevði tað tænt trúvirði sam- bandsins munandi betri um sambandið á tingi veruliga hevði eins greiða stöðu fyri limaskapi, sum partar av flokkinum og Dimma upp í- millum hava.

VIT vita, hvat vit hava, men ikki hvat vit fáa, eins lítið utt- anfyri eins og tað Dimma og sambandið kann bjóða okk- um innanfyri EEC. Vit hava tó ikki mist vónina um ein brúki- ligan sáttmála uttan limaskap og krevja heldur ikki av øðr- um, at teirra trúgv skal rökka eins langt og okkara.

MEN royndir smátjóða eins og tær hjá smærri útjæðara- økjum í EEC tala ikki beinleið- is fyri serstøkum fyrimumum við limaskapi fyri tjóð sum okkara.

BESTA dømi eru grannar okkara fyri sunnan, hetlend- ingar, orknøyingar og suður- oyggjabúgvar, sum allir við ein munn siga seg ikki hava vunnið nakrar sømdir frá hes-um felagsskapi, heldur tvørturímóti, og púra þúrgjørt er tá um fiskivinnu ræður.

SKULDU vit føroyingar, sum í

enn størri mun enn hesir líta á fiskivinnu, ikki tikið hetta við í metingum okkara, so Gud viti hvørjum vit skuldu lurtað eftir. Veruleikin er jú, at strandaveiðan í hesum lond- um nú bert er eitt eiti, eftir at sjógvur teirra er lagdur opin fyri størri EEC-veidiðrunum — at tað er so rívangi galið hjá suðuroyingum, at teir um nøkur fá ár heilt missa fiski- markið. Hvat teir tá skulu taka sær til, veit Dimma kanska at siga okkum. Kanska fella nøkur oyru í stuðli til menning ella um- skúling til annað fyrirtaks- semi, men ræði á egnum sjó- øki og tilfeingi er fokið.

VIT halda tí at Dimma og sambandið áttu alt annað, enn at tikið okkum tað illa upp, at vit ikki enn vilja trúgva, at blaðið sum flokkur- in unnar okkum somu lagnu.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐLÝST

Leggja nógv fyri

Eins og aðrir føroyskir fjölmiðlar er eisini Dag- blaðið við til at siga frá landsdystinum móti Jugo- slavia. Blaðið skrivur m.a.:

Dagblaðið hevur higartil og fer framhaldandi at fylgja øllum dystunum hjá føroyska fótólts- landsliðnum í EM-kvali- fikationskappingini. Hes- ar ferðirnar hjá ymsum blað- og myndafólki hava verið sera spennandi, og hava givið fleiri uppliving- ar umframt tær iðrótta- ringu.

Landskrona og iðrótta- parkin í Keypmannahavn vóru nýggj upplivisli fyri

tíðindafólkinu, og so mikið meira spennandi var at fara til Belfast, har ófrið- ur, rán og dráp eru ger- andiskostur.

Men ikki minst spenn- andi er at fara til Jugo- slavia í hesum døgum, har tíðindastovurnar meta skilið at javnmeta við van- ligt borgarakríggi.

... Í Belfast, har ófrið- ur, rán og dráp eru ger- andiskostur, og í Jugo- slavia, har skilið er at sammeta við borgara- kríggi, skrivur blaðið.

Vit mugu ásanna, at iðrótta-tíðindafólkinu leggja nógv fyri.

Eftirbátur

Formaður Sambandsflok- sins, Edmund Joensen, tykist at vera ógvuliga firtin inn á Sosialin um skrivning okkara í sam- band við stöðu Sambands- floksins til føroyskan EF- limaskap:

Lagt skal verða áfturat, at Sambandsflokkurin við- ger og kannar EF-viður- skiftini í størsta álvara, og tann veruleiki, at flestu keyparalond eru og verða limir í Felagsmarknaðin- um, ger sjálvandi tað, at vit eiga at vísa á huga eis- ini fyri beinleiðis lima- skapi, so vit ikki gerast eftirbátar á hesum øki.

Vit hava einki imóti at Sosialurin ger viðmerk- ingar til ymiskt av samfe- lagsáhuga, sum stendur í Dimmalætting. Men vit frábiðja okkum fjákuta skrivning um álvarsmál.

At føroyskur limaskap- ur í EF er besta trygdin fyri, at vit ikki gerast eftirbátur, fara vit at ivast ógvuliga stórliga í. Men hetta hevur Sam- bandsflokkurin sjálvandi loyvi til at halda. At Ed- mund Joensen sigur seg einki hava imóti, at Sosial- urin ger viðmerkingar til ymisk samfelagsviður- skifti, takka vit honum hjartaliga fyri.

Sjálvgjørt er vælgjørt

Í Dagblaðnum harm- ast blaðstjórin um, at nú gongst skeiva veg- in hjá bankum og sparikøssum. Vit skylda hesum stovn- um 590 millionir fleiri enn vit eiga á bók. Hetta glopp millum ogn og skuld øktist skeivan veg í fjør og hetta tyngir nógv um bankaraksturin, skriv- ar Óli Breckmann.

At nakað gongur skeiva vegin, er einki at fegnast um, hóast vit í hesum forinum mugu siga, at hetta fyri ein stóran part er sjálvgjørt. Og hetta verður vanliga kallað vælgjørt.

Hvor minnst ikki

fyr bert fáum árum síðani stóru bankalýs- ingarnar, sum mæltu fólki til at taka lán. Stór lán. Lønarkreditt. Fólki kundu brúka eina og upp í tvær mánaðarlønir aðrenn hesar yvirhøvar vóru forvunnar. Hetta var tá hildin at vera góður bankapolitikkur.

Tað, sum hent er, er ikki annað enn at fólki tóku hesi »ráð« bank- anna fyri fult og gjördu, sum bankarnir mæltu fólki til. Men nú er stóran ein onn- ur. Nú tørvar bankun- um tókan pening, men illa ber til at geva øðr- um skyldina enn somu bankum.